

## Успіння Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії

**Тропар (глас 1):** У різдві дівство зберегла ти, в успінні світу не оставила ти, Богородице. Переставилася ти до життя, будши Матір'ю Життя. І молитвами твоїми ізбавляєш від смерти душі наші.

**Слава і І нині:**

**Кондак (глас 2):** В молитвах невсипущу Богородицю і в заступництвах незамінне уповання – гріб і умертвіння не втримали. Бо як Матір Життя до життя переставив той, хто вселився в утробу приснодівственну.

**Прокімен (глас 3):** Величає душа моя Господа і возрадувався дух мій у Бозі, Спасі моїм (Лк 1,46-47).

**Стих:** Бо зглянувся на смирення раби своєї, ось бо віднині ублажать мене всі роди (Лк 1,48).

**Апостол:** (Флп 2,5-11)

Браття, плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі. Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившись як людина, він понизив себе, ставши слухняним аж до смерти, смерти ж – хресної. Тому і Бог його вивищив і дав йому ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця.

**Аллилуя (глас 8):** Воскресни, Господи, в упокій твій, ти і кивот святині твоєї (Пс 131,8).

**Стих:** Клявся Господь Давидові істиною і не відречеться її (Пс 131,11).

**Євангеліє:** (Лк 10,38-42; 11,27-28)

Коли ж вони були в дорозі, Ісус увійшов в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату. Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.” Озвався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.”

Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.” А він озвався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

**Замість Достойно:** Ангели, бачучи успіння Пречистої, здивувалися, як Діва возходить з землі на небо.

**Ірмос (глас 1):** Перемагаються закони природи у тобі, Діво чиста: бо дівственне є різдво, і смерть наперед заповідає життя; по різдві діва, і по смерті жива. Спасеш завжди, Богородице, насліддя твоє.

**Причасний:** Чашу спасіння прийму і ім’я Господнє призову (Пс 115,13). Алилуя (х3).